

Medborgarsång.

W. Stenhammar.

I lugn marschtakt.

Sång. *f*

Så sant vi ä - ga ett fä - der - nes - land, vi

Piano. *f*

ärf - de det al - la li - ka, med sam - ma rätt och med sam - ma band

för bå - de ar - ma och ri - ka; och där - för vil - ja vi rö - sta fritt som

meno f

förr bland sköl-dar och bå - gar, men i - cke vä - gas i köp - mäns midt, likt

forte *fz*

pen - nin-ge-på - sar på vä - gar. Vi

forte *f*

strid-de ge-men-samt för hem och hård, då vå-ra ku - ster för - brän - des. Ej

forte *f*

her-rar-ne en-samt gre - po sitt svärd, när var-nan-de vård-ka-se tän - des. Ej

p *f*

her - rar - na en - samt seg - na - de ner men ock - så her - rar - nes

cresc.

drän - gar. Det är skam, det är fläck på Sve - riges ba - nér, att

f *fz* *cresc.* *ffz* *fz*

med borgarrätt he - ter pen - gar. Det är

forte *ff*

skam att sit - ta som vi ha gjort och tem - pel åt an - dra hvälf - va,

men ka - sta ste - nar på e - gen port och ta - la ondt om oss

själf - va. Vi trött - nat att blö - da för e - gen dolk, att

hjär - tat från huf - vu - det skil - ja; vi vil - ja blif - va ett en - da folk, och vi

ä - ro och bli det vi vil - ja.